

ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ ЦИФРОВОЇ ЕПОХИ

Карен Хіггінботтом, голова, ISO/IEC JTC 1 «Інформаційні технології»

ПУТИ РЕШЕНИЯ ПРОБЛЕМ ЦИФРОВОЙ ЭПОХИ

Карен Хиггинботтом, председатель, ИСО/МЭК ОТК 1 «Информационные технологии»

TACKLING THE CHALLENGES OF A DIGITAL AGE

Ms Karen Higginbottom, Chairman, ISO/IEC JTC 1 «Information technology»

Більшість може назвати джерелом масової комунікації та засобів масової інформації (ЗМІ) місто Майнц (Німеччина), де в 1450 році Гутенберг винайшов рухомий прес типового друку, що дозволило вирішити питання поширення інформації. Потребувалися сотні років й істотні технологічні інновації, щоб зробити перші кроки до цифрової епохи.

З іншого боку, стандартизація цифрових ЗМІ почалася 30 років тому із опублікування у 1979 році стандарту ISO 1001, який визначав структуру подавання магнітної стрічки. Цей стандарт був частково відповіддю на вимоги бізнесу до зберігання, передавання і доступу до величезних масивів інформації та був важливою рушійною силою у стандартизації інформаційних технологій (ІТ).

Хоча такий стан речей триває і зараз, найзахоплюючим розвитком на сьогодні є те, що у «всесвітній павутині» кожен може стати автором публікації. Кожна людина з дуже маленькою інвестицією може скласти свій власний текст, розмішувати фотографії, відео та швидко поширювати їх для широкої аудиторії, мільйонів або навіть мільярдів користувачів.

За словами Адама Сінгера в «The Future Buzz» (блог про маркетинг/PR стратегії), лише в індексі Google нараховується приблизно один трильйон унікальних уніфікованих покажчиків (URLs). І якщо необхідно було б переглянути весь зміст, розміщений на YouTube в 2008 році, то на це потребувалось би 412 років. Можна лише уявити ту величезну кількість будівельних блоків сумісних технологій, які необхідні для створення такої дивовижної й складної інфраструктури!

Створеним у 1987 році спільним технічним комітетом ISO/IEC JTC 1 «Інформаційні технології» були охоплені технічні комітети ISO (International Organization for Standardization, Міжнародна організація із стандартизації) та IEC (International Electrotechnical Commission, Міжнародна електротех-

нічна комісія), що дало можливість об'єднати досвід обох організацій з розроблення стандартів на ІТ для забезпечення широкого обміну інформацією. Відтоді технічний комітет ISO/IEC JTC 1 опублікував близько 2200 стандартів з активним внеском 42 (Р) членів комітету.

ISO/IEC JTC 1 складається із 17 підкомітетів, чотирьох спеціальних робочих груп, трьох груп з дослідження й однієї робочої. Маючи широку сферу діяльності, взаємодії та співробітництва між підкомітетами та зовнішніми партнерськими організаціями, комітет вважає важливим забезпечувати користувачів сумісністю, взаємодією і сталою інфраструктурою ІТ.

Фактично, крім труднощів у наданні впевненості, що технічні засоби і програмне забезпечення у різних місцях та з різними мовами може взаємодіяти, також важливо забезпечити «зворотну сумісність», тобто бути впевненими, що технології, які можуть вважатися застарілими, враховуються. Навіщо? Оскільки в секторі, де тривалість життя технології може бути короткою, наприклад 18 місяців, велике значення має здатність технології передавати дані протягом існування. Це створює неспокійне і складне середовище, яке часто вимагає міжнародних стандартів, що можуть бути розроблені всього за дев'ять місяців.

Оскільки визнано, що значна робота ІТ здійснюється за межами офіційного середовища стандартів, то ISO/IEC JTC 1 встановив процес забезпечення особливої можливості застосування загальнодоступних специфікацій від визнаних консорціумів, які поширюються для голосування та схвалення як міжнародні стандарти. Сьогодні за допомогою цього механізму було видано 96 специфікацій зі статусом міжнародних стандартів. Ці стандарти сприяють подальшій комплексній інфраструктурі ІТ. ■

(За матеріалами «Інформаційного бюлетеня з міжнародної стандартизації», 2009, № 4)